

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

**REGLEMENTĂRI PRIVIND
SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT
PREUNIVERSITAR ȘI
UNIVERSITAR DIN GRECIA ȘI
ȚĂRILE DE JOS**

studiu documentar

mai 2022

Lucrările elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă au caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.

Documentele legislative oficiale au fost consultate în limba de origine, iar traducerea informațiilor relevante selectate nu reprezintă o traducere oficială, fiind furnizată ca un mijloc de înțelegere a unui document original, scris în altă limbă.

Baza de date cuprinzând totalitatea studiilor elaborate de Direcția studii și documentare legislativă poate fi accesată prin intermediul paginii de Intranet a Camerei Deputaților la adresa:

<http://www.cdep.ro/infoparl/dip.studii?par1=2021>

Documentare și sinteză: Vlad Claudia

Consilier parlamentar - Direcția studii și documentare legislativă
Palatul Parlamentului, str. Izvor nr.2-4, sect.5, București

Tel: 021.316.03.65; 021.414.13.50/ 51, Interior 1350/1349, camera 5070

E-mail: doc@cdep.ro

CUPRINS

_Toc104223030

ȚĂRILE DE JOS	4
I. STRUCTURA SISTEMULUI DE EDUCAȚIE TIMPURIE, PRIMARĂ ȘI SECUNDARĂ ..	4
I.1. Educația timpurie: 10 săptămâni (aproximativ) – 4 ani	4
I.2. Învățământul primar (basisonderwijs): 4 – 12 ani	4
I.3. Învățământ secundar (voortgezet onderwijs): 12 ani – 16/17/18 ani.....	6
II. ORGANIZARE ȘI MANAGEMENT ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR ȘI SECUNDAR	6
III. CURRICUMUL ȘCOLAR	7
III.1. Învățământul preșcolar, primar și gimnazial	7
III.2. Învățământul secundar	7
III.3. Învățământul profesional.....	8
IV. ORIENTAREA PROFESIONALĂ	9
V. ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR	9
V.1. Organizare	9
V.2. Finanțare	11
V.3. Învățământul superior pentru studenții cu dizabilități	12
VI. ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIVAT	15
VII. PROBLEMATICA ABANDONULUI ȘCOLAR	16
GRECIA	17
I. STRUCTURA SISTEMULUI DE EDUCAȚIE	17
I.1. Învățământul preșcolar/educația timpurie	17
I.2. Învățământul primar.....	17
I.3. Învățământul secundar	18
I.4. Învățământul superior	18
II. ORGANIZARE ȘI GUVERNARE	19
III. CURRICUMUL ȘCOLAR	19
III.1. Învățământul preșcolar, primar și gimnazial	19
III.2. Învățământul superior	25
III.3. Învățământul superior pentru studenții cu dizabilități	26
IV. ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIVAT	27

ȚĂRILE DE JOS

I. STRUCTURA SISTEMULUI DE EDUCAȚIE TIMPURIE, PRIMARĂ ȘI SECUNDARĂ¹

I.1. Educația timpurie: 10 săptămâni (aproximativ) – 4 ani

Sistemul neerlandez de educație timpurie se bazează pe două structuri:

Creșa (*kinderdagverblijf*)

Vârsta - aproximativ 10 săptămâni - 4 ani

Program - între 1 și 5 zile/săptămână

Preșcoala (*voorschool*)

Vârsta – 2 – 4 ani

Program - 3 zile/săptămână = aproximativ 15 ore

Scopul acestor structuri este ca reducerea potențialelor întârzieri de dezvoltare și limbaj ale copilului; lucrează cu diferite programe concentrate pe limbaj, calcule, mișcare, dar și dezvoltarea social emoțională a copilului.

Municipalitatea decide și definește programele utilizate în aceste preșcoli.

Familiiile cu copii sunt sprijinite fie prin acordarea unor stimulente financiare ([indemnizație pentru îngrijirea copiilor](#)), fie prin alte facilități fiscale (reducerea impozitului, acordarea de subvenții părinților șomeri etc.)

I.2. Învățământul primar (*basisonderwijs*): 4 – 12 ani

În Țările de Jos, învățământul primar² este obligatoriu și cuprinde opt clase. Obiectivul este dobândirea unor abilități de bază (citit, scris, noțiuni de aritmetică/matematică, limba engleză și geografie).

Elevii din clasa a opta susțin un test final obligatoriu (exemple **Cito**, **IEP**, **Route 8**) care se desfășoară, de obicei, în luna aprilie. Înscrierea la școala secundară (liceu)

¹ https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/sites/default/files/nl_en_sees_2021_22.png

² În Olanda, există o distincție între **școlile publice (*openbare school*)** și **școlile speciale (*bijzondere school*)**. Școlile publice sunt finanțate și conduse de o fundație independentă, inițial înființată de guvern. Ele sunt întotdeauna nereligioase.

Aproximativ două treimi din populația școlară frecventează școli speciale, care au propriul lor consiliu și adesea respectă și principii religioase sau pedagogice specifice. De obicei, școlile religioase sunt relativ moderate în ceea ce privește religia și sunt deschise copiilor de o anumită confesiune dar și celor care au o religie diferită.

are loc, de obicei, în martie. La încheierea ciclului primar, elevul primește, din partea școlii, o recomandare. Alegerea profilului școlii secundare se bazează pe rezultatele testului și recomandarea școlii, preferințele elevilor și părinților.

Pe același palier se regăsesc o serie de structuri adiacente:

- ***Kopklas (an de legătura între școala primară și școala secundară)***

Kopklas este o punte între școala primară și secundară, al cărei rol este de acumulare a unui asemenea nivel de cunoștințe care să-i permită elevului trecerea la sistemul de învățământ secundar, potrivit cunoștințelor și abilităților sale. Programul este cel al școlii secundare, dar accentul este pus pe îmbunătățirea cunoștințelor de limbă neerlandeză. Elevii trebuie să susțină un test de admitere pentru a vedea dacă sunt adecvați nivelului.

De obicei, acest tip de cursuri se desfășoară în clădirea unei școli secundare dar, din punct de vedere administrativ, elevul rămâne în învățământul primar.

- ***Cursuri de integrare sau școala pentru nou-veniți (Nieuwkomers school, taalklas sau taalschool)***

Aceste cursuri – denumite și „taalklas” (clasa de limbă) - se adresează copiilor nou veniți în Țările de Jos, cu vârste cuprinse între 6 și 12 ani, care nu vorbesc neerlandeză și care vor să se intre în sistemul de învățământ; accentul este pus pe învățarea limbii și familiarizarea cu cultura olandeză. Modalitatea de funcționare a acestor școli diferă în funcție de municipalitate. Uneori, școala de integrare funcționează independent, alteori este integrată într-o școală primară - de exemplu, copiii vor participa la „taalklas” 4 zile pe săptămână și la cursurile școlii primare normale, 1 zi pe săptămână.

- ***Cursuri de tranziție (ISK internationale schakelklas): de la 12 ani***

Copiii de vârstă secundară (12+) care nu vorbesc nenerlandeza pot beneficia, de asemenea, de o clasă de tranziție, respectiv ISK = *internationale schakelklas* (clasa de tranziție internațională).

Opțiunile și sistemele diferă de la oraș la oraș, la fel și numele. Unele orașe folosesc termenul ISK pentru ceea ce alte orașe numesc „taalklas”.

I.3. Învățământ secundar (voortgezet onderwijs): 12 ani – 16/17/18 ani

În principiu, există trei niveluri de învățământ secundar sau liceal, cunoscute după acronimele VMBO, HAVO și VWO.

VMBO – este învățământul profesional secundar pregătitor, durează de obicei 4 ani și este urmat de MBO (învățământ și formare profesională secundară superioară/ Middelbare Beroeps Onderwijs).

Cursurile MBO sunt orientate profesional. Un curs MBO durează între 1 și 4 ani, în funcție de nivel: există cursuri MBO2, MBO3 și MBO4. Elevii pot intra apoi pe piața muncii; cei care au absolvit un curs MBO4 pot continua să studieze și la nivelul HBO.

HAVO – învățământ secundar general superior, durează 5 ani și este urmat de HBO (Hogeschool / Universitatea de Științe Aplicate).

O diplomă MBO, HAVO sau VWO califică studenții pentru admiterea la HBO.

VWO – învățământul preuniversitar durează 6 ani, iar studenții pot continua la universitate WO (Wetenschappelijk/cercetare universitară).

O diplomă VWO califică studenții pentru admiterea la universitate WO.

II. ORGANIZARE ȘI MANAGEMENT ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR ȘI SECUNDAR

Responsabilitatea generală pentru sistemul educațional revine statului, prin Ministerul educației, culturii și științei și Secretariatul de stat pentru educație, cultură și știință³.

Ministerul stabilește:

- cerințele statutare pentru educația timpurie, învățământul primar și secundar și învățământul secundar profesional și deține controlul general asupra învățământului secundar general pentru adulți (VAVO);
- cadrul legal pentru funcționarea școlilor. Nu există un curriculum național, dar există obiective de realizare în învățământul general;
- cadrul în care trebuie să funcționeze instituțiile de învățământ superior (învățământul profesional superior și universitățile), dar este responsabilitatea autorității competente a fiecărei instituții să extindă cadrul guvernamental în regulamentele de predare și examene.

Rolul **municipalităților** în educație constă în sarcini administrative, de supraveghere și juridice. Administrarea și conducerea școlilor din învățământul primar și secundar și a școlilor pentru învățământul secundar profesional este organizată la nivel local.

³ https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/content/organisation-and-governance-53_en

Consiliul școlar este responsabil pentru gestionarea școlii și pentru calitatea educației, inclusiv pentru îndeplinirea obiectivelor generale.

Sistemul olandez poate fi considerat un mix între centralizare și descentralizare.

III. CURRICUMUL ȘCOLAR

III.1. Învățământul preșcolar, primar și gimnazial

Educația primară este reglementată prin [Legea educației primare \(WPO\)](#). Aceasta prevede că școlile trebuie să ofere cel puțin 7.520 de ore de predare în cei opt ani în care copiii urmează această etapă. Domeniile curriculare sunt:

- limba olandeză;
- aritmetică/ matematică;
- limba engleză;
- geografie, istorie, biologie, științe sociale (inclusiv studii politice) și cunoștințe religioase și ideologice;
- activități expresive;
- auto-cunoaștere – dobândirea încrederii în sine, respectiv abilități sociale și de viață, inclusiv siguranța rutieră;
- o viață sănătoasă.

Legea nu stabilește numărul de ore de predare pentru fiecare din aceste materii. Școlile pot alege să predea materii suplimentare față de programa de bază, cum ar fi religie, franceză sau germană. Părinții își pot da avizul pentru materiile suplimentare prin intermediul consiliului școlii, dar acesta ia decizia finală.

III.2. Învățământul secundar

[Legea educației secundare \(WVO\)](#) prevede materiile incluse în curriculum. Fiecare școală trebuie să aibă un plan școlar, actualizat la fiecare patru ani. Acest plan cuprinde criteriile pentru monitorizarea, îmbunătățirea calității și selectarea politicilor școlii în materie de educație, precum și în ce privește calitatea personalului. Un plan școlar poate acoperi una sau mai multe școli din învățământul secundar și una sau mai multe alte școli care au aceeași autoritate competentă (consiliu școlar).

• Curriculum HAVO (învățământ secundar general superior)

Componenta comună a fiecărui profil al învățământului secundar general conține:

- limba și literatura olandeză;
- limba și literatura engleză;
- științe sociale;
- cultură și arte;
- educație fizică.

Componenta specifică profilului conține:

- mediu și tehnologie;
- matematică;
- fizică;
- chimie.

Cursurile opționale pot fi:

- mediu și sănătate;

- matematică;
- biologie;
- chimie;
- economie și societate;
- matematică;
- istorie.

• *Curriculum VWO* (învățământul preuniversitar)

Componenta comună a fiecărui profil al învățământului preuniversitar constă în:

- limba și literatura olandeză;
- limba și literatura engleză;
- a doua limbă modernă;
- studii sociale;
- științe generale;
- artele culturii (sau cultura clasică);
- educație fizică.

III.3. Învățământul profesional

Legea privind educația adulților și a formării profesionale (WEB, introdusă la 1 ianuarie 1996) organizează învățământul secundar profesional (MBO) și educația adulților.

Un student în învățământul profesional (MBO-student) poate alege între:

- formarea profesională școlară (BOL)
- programe de învățământ "în bloc"/ de zi (BBL)

Certificatele BOL pot fi luate fie full-time fie part-time. În cadrul BBL, accentul se pune pe formarea practică. Cursurile MBO pot fi luate la patru niveluri diferite de calificare:

1. Nivelul asistent (nivelul 1)
2. Formarea profesională de bază (nivelul 2)
3. Formarea profesională consolidată (nivelul 3)
4. Formarea de nivel mediu sau specializarea (nivelul 4)

Învățământul profesional la nivelul secundar inferior face parte din învățământul secundar general, la nivel de planificare. Învățământul secundar pre-profesional (VMBO-*voorbereidend middelbaar beroepsonderwijs*; la nivel EQF 1 sau 2) durează patru ani. Deși parte din învățământul profesional, școlile VMBO oferă ambele tipuri de programe, atât profesionale cât și generale. În primii doi ani sunt predate materii generale; anii 3 și 4 sunt de "specializare" profesională.⁴

⁴ https://cumulus.cedefop.europa.eu/files/vetelib/2016/2016_CR_NL.pdf

IV. ORIENTAREA PROFESIONALĂ

Nu există reglementări specifice privind orientarea în carieră în educația și în îngrijirea timpurie sau în învățământul primar. Într-un acord sectorial, Ministerul Educației, Culturii și Științei și [VO Raad](#) (Consiliul pentru învățământul secundar) au convenit asupra includerii obligatorii a orientării și consilierii în carieră în învățământul secundar și terțiar. În învățământul vocațional secundar, îndrumarea și consilierea în carieră sunt obligatorii prin lege. Disponibilitatea și informarea relevantă privind orientarea în carieră/ educația prevocațională - [VMBO \(voorbereidend middelbaar beroepsonderwijs\)](#) care durează patru ani, de la vârsta de doisprezece până la șaisprezece ani, [HAVO \(hoger algemeen voortgezet onderwijs\)](#) și [VWO \(voorbereidend wetenschappelijk onderwijs\)](#) - intervin imediat după începerea gimnaziului⁵. În acest timp, școala va evalua potențialul vocațional al elevilor. În anii inferiori de liceu, tuturor elevilor le sunt predate aceleași materii urmând ca ulterior aceștia să aleagă un traseu de studiu sau un domeniu profesional. Toți elevii primesc, de asemenea, lecții de orientare în carieră - pentru a-i învăța cu privire la diferitele tipuri de locuri de muncă și calificările necesare pentru fiecare tip de muncă. Aceasta este o parte standard a curriculumului. La sfârșitul celui de-al doilea an, școala îi va sfătui pe elevi cu privire la tipul de educație considerat a fi cel mai potrivit pentru ei: VMBO, HAVO sau VWO. În cazul învățământului profesional, de obicei se va indica și ce tip de învățământ profesional pare cel mai potrivit. Este esențial ca atât elevii, cât și părinții lor să fie implicați îndeaproape în aceste alegeri.

V. ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

V.1. Organizare

Legea privind învățământul superior și cercetarea ([Higher Education and Research Act - WHW 199349](#)) (*Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek*) prevede un cadru legal unic pentru învățământul universitar (*wetenschappelijk onderwijs*), educația profesională superioară (*hoger beroepsonderwijs*) și universitățile deschise (*open universiteit*)⁶. Legea este completată de Legea de acreditare pentru învățământul superior⁷ (2002) (*Wetaccreditatie in het hoger onderwijs*)

⁵ Cele două programe de învățământ general care duc la învățământul superior sunt HAVO (cinci ani) și VWO (șase ani). Elevii sunt înscriși în funcție de abilitățile lor și, deși VWO este mai riguros, atât HAVO, cât și VWO pot fi caracterizate ca tipuri selective de învățământ secundar. Diploma HAVO este cerința minimă pentru admiterea la HBO (universități de științe aplicate). Curriculum-ul VWO pregătește elevii pentru universitate, iar diploma VWO oferă acces la WO (universități de cercetare).

⁶ https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/content/legislation-47_en

⁷ Higher Education Accreditation Act (2002) - <https://wetten.overheid.nl/BWBR0005682/2017-01-01>

Sunt cuprinse în lege⁸:

- prevederi referitoare la structura cursurilor și organizarea instituțiilor.
- parametrii cu privire la organizarea predării, cerințele de admitere în ceea ce privește educația anterioară și disciplinele de studiu;
- reglementări privind examinările, studenții, participarea la luarea deciziilor, personalul, planificarea și finanțarea;
- prevederi care reglementează cooperarea între instituții.

Spre exemplificare, conducerea executivă a unei instituții de *învățământ profesional superior (hogeschool)* este încredințată fie unui consiliu central de conducere, fie unui consiliu executiv. Ambele au până la 3 membri.

Consiliul de administrație este responsabil cu gestionarea pregătirii și implementării politicilor și coordonarea bunei funcționării a instituției.

Consiliul executiv are aceleași atribuții ca și consiliul central de administrație și, în plus, orice atribuții delegate de către administrație.

În 1997 a intrat în vigoare Legea privind managementul universitar (MUB)⁹, al cărei principal obiectiv era de a oferi universităților o mai mare autonomie și o mai bună profesionalizare a administrației acestora¹⁰. Potrivit legii, structura de conducere a unei universități este formată dintr-un consiliu executiv, un consiliu de supraveghere și decan. Aceste structuri au următoarele responsabilități și atribuții:

- *Consiliul executiv* este responsabil pentru toate aspectele legate de administrarea și conducerea universității. Este format din cel mult 3 membri, dintre care unul este rectorul. Consiliul executiv răspunde în fața consiliului de supraveghere și trebuie să îi furnizeze orice informații solicitate de consiliul de supraveghere cu privire la deciziile și acțiunile sale.
- *Consiliul de supraveghere* supervizează administrarea și conducerea universității în termeni generali. Este format din 3 până la 5 membri, care sunt numiți de ministrul educației. Consiliul de supraveghere este răspunzător față de ministru și trebuie să îi furnizeze toate informațiile pe care le solicită cu privire la acțiunile sale. Președintele și ceilalți membri ai consiliului de supraveghere al universităților publice sunt numiți de ministrul educației. Consiliul de supraveghere numește, suspendă și demite membrii comitetului executiv.
- La nivelul facultății, administrarea și conducerea sunt responsabilitatea *decanului*, care răspunde de funcționarea zilnică a facultății. Decanul este responsabil de organizarea predării și cercetării în cadrul facultății și este numit de comitetul executiv. În mod alternativ, comitetul executiv poate numi un comitet al facultății cu aceleași puteri și responsabilități, care va fi prezidat de decan. Comitetul decanului sau al facultății este responsabil în fața comitetului

⁸ <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/pdf/10.1111/hequ.12183>

⁹ [https://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/Raport_EY_Reforma_szkolnictwa_wyzszego_EN/\\$FILE/Raport_SP_University_governance_ENG.pdf](https://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/Raport_EY_Reforma_szkolnictwa_wyzszego_EN/$FILE/Raport_SP_University_governance_ENG.pdf)

¹⁰ https://www.researchgate.net/publication/248180193_Two_reforms_and_their_consequences_in_Dutch_higher_Education

executiv, care, la rândul său, este supervizat de consiliul de supraveghere. Studenții și personalul nu mai fac parte din organele de conducere, ci sunt reprezentați prin intermediul organelor de participare.

Universitățile private pot avea structuri de conducere diferite precum și dispoziții distincte privind participarea personalului și a studenților, dacă ministrul educației nu are obiecții.

V.2. Finanțare

Bugetul pentru învățământul superior este stabilit în fiecare an de către guvern.

Finanțarea pentru universități și instituțiile de învățământ superior este prevăzută în Decretul din 2008 de punere în aplicare a Legii privind învățământul superior și cercetarea. În plus, instituțiile încasează taxe de școlarizare de la studenții înscriși.

Instituțiile și universitățile primesc adesea finanțare privată de la companii sau instituții de cercetare non-profit. Finanțarea guvernamentală este asigurată numai pentru universități și instituțiile HBO enumerate în Legea privind învățământul superior și cercetarea (WHW). Instituțiile nelistate care doresc să fie luate în considerare pentru finanțare guvernamentală se pot adresa Ministerului Educației, Culturii și Științei.¹¹

În privința autonomiei, toate instituțiile de învățământ superior sunt libere să decidă modul în care utilizează fondurile alocate acestora pentru a-și plăti personalul, echipamentele și cheltuielile de cazare.

Toate instituțiile de învățământ superior care primesc finanțare guvernamentală trebuie să întocmească un raport anual în care să țină cont de politicile financiare și să informeze guvernul despre performanțele în educație. Cerințele care trebuie îndeplinite de rapoartele anuale sunt enumerate în Ghidul pentru rapoartele anuale în educație.

Inspectoratul pentru Educație monitorizează activitățile contabililor universităților și descrie situația financiară a diferitelor sectoare de învățământ în Raportul său anual privind educația. Inspectoratul monitorizează respectarea legislației de către instituțiile de învățământ superior. Accentul este pus pe:

- predare;
- furnizarea de informații despre programele de studiu;
- aplicarea cerințelor de admitere pentru studenții noi;
- stabilirea examenelor;
- eliberarea certificatelor și diplomelor.

Metodele includ investigarea respectării unui anumit aspect al legislației sau efectuarea de controale la fața locului la instituții individuale - de exemplu dacă au fost primite rapoarte de neconformitate. Inspectoratul investighează modul în care consiliile de conducere și consiliile de supraveghere asigură respectarea legislației

¹¹ https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/content/higher-education-funding-53_en

relevante. De asemenea, realizează studii asupra unor aspecte particulare ale învățământului superior, inclusiv la cererea ministrului de resort.

V.3. Învățământul superior pentru studenții cu dizabilități

Conform dispozițiilor legale, instituțiile de învățământ superior trebuie să își adapteze facilitățile în mod eficient pentru a facilita participarea la actul de învățare studenților cu dizabilități, cu excepția cazului în care acest lucru implică o povară inacceptabilă pentru instituție¹². Studenții care îndeplinesc cerințele legale de admitere nu pot fi excluși de la înscrierea la un curs de studiu pe motiv de handicap. Drepturile acestora sunt consacrate legal.

Conform *Legii învățământului superior și cercetării (WHW)*, procesul de acreditare a unei instituții de învățământ superior trebuie să includă o evaluare a nivelului de accesibilitate a facilităților și programelor sale de studiu pentru studenții cu dizabilități. Cadrul legal prevede că elevilor cu dizabilități declarate trebuie să li se ofere oportunități rezonabile de a-și susține examenele. Instituția de învățământ, cu avizul consilierilor în domeniu, decide asupra modificărilor necesare în acest sens.

Dacă nu se poate ajunge la un acord, *Institutul neerlandez pentru drepturile omului* poate fi consultat pentru o decizie, mediere sau consiliere. Instituțiile și universitățile HBO¹³, urmăresc în politica lor să facă învățământul superior accesibil studenților cu handicap, să împuternicească tinerii cu dizabilități să urmeze și să finalizeze cursul ales de educație sau formare profesională.

Regulamentele de predare și examinare ale fiecărei instituții de învățământ superior trebuie să stipuleze modul în care sunt organizate examinarea și evaluarea studenților cu dizabilități. În unele cazuri, este posibil ca studentul să solicite adaptarea modului de acces la educație, astfel încât să poată atinge obiectivele de învățare.

Studenții a căror evoluție universitară este întârziată de dizabilitatea sau starea lor de sănătate au dreptul la finanțarea suplimentară a studiilor și la o durată prelungită a cursurilor.

Studenții a căror dizabilitate sau condiție îi împiedică să continue sau să-și finalizeze studiile pot fi scutiți de la rambursarea împrumutului studențesc.

¹² https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/content/support-measures-learners-higher-education-47_en

¹³ *Universitățile din Olanda au desemnări diferite: unele sunt numite Universitate de Științe Aplicate sau Hoger Beroeps Onderwijs (HBO), care se traduce prin „Învățământ profesional superior”, iar altele se numesc Academic University sau Wetenschappelijk Onderwijs (WO), care se traduce prin „Educație științifică”.*

Tipurile de măsuri de sprijin pentru studenții cu dizabilități privesc:

- adaptările educaționale;
- îndrumarea, consilierea și sprijinul;
- cazarea și echipamente adaptate;
- aranjamente speciale pentru examinare și evaluare.

Categorii de asistență

Categorie	Facilități
Adaptări educaționale	• Plan de studiu și examen personalizate (de exemplu, în ceea ce privește cerința de prezență, punctualitatea și orarul)
	• Disponibilitatea materialelor de curs adaptate
	• Conținut curricular alternativ (de exemplu, sarcini adaptate)
Îndrumare, consiliere și sprijin	• Asistență la prelegeri/cursuri/ asistență din partea cadrelor didactice
	• Consiliere pentru probleme de sănătate emoțională sau mentală
	• Coaching pentru elevii dislexici
	• Grup de contact al studenților cu dizabilități
	• Cititori, notatori sau asistenți de scriere
	• Interpreți în limbajul semnelor
	• Asistenți personali
	• Sfaturi și asistență în contactele cu agențiile de integrare sau trimiterea la acestea, de ex. UWV (Employee Insurance Agency)
	• Consiliere și sprijin pentru ocuparea forței de muncă (de exemplu, formare pentru îmbunătățirea imaginii de sine, pregătire pentru interviul de angajare, testarea aptitudinii în carieră.

	• Manual sau literatură de specialitate privin dizabilitățile
Cazare și echipamente adaptate	• Tehnologie și echipamente adaptative
	• Modificarea clădirii pentru acces îmbunătățit
	• Ascensoare adaptate
	• Transport adaptat în cadrul instituției de învățământ
	• Zone de odihnă corespunzătoare
	• Birou de asistență online pentru studenți cu dizabilități
	• Birou de asistență la fața locului pentru studenți cu dizabilități
	• Aplicație online pentru facilități
	• Testarea diagnosticului pentru dislexie
Aranjamente speciale pentru examinare și evaluare	• Timp suplimentar
	• Formate alternative de testare
	• Tipărire în format util (pentru persoanele cu dizabilități vizuale)
	• Sarcini adaptate
	• Programul de examinare adaptat la capacitatea individuală
	• Facilități speciale pentru examene (de exemplu, cameră separată, reglementări adaptate pentru examene).

VI. ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIVAT

Articolul 23 din [Constituția](#) olandeză garantează libertatea educației, ceea ce presupune libertatea de a înființa școli, libertatea abordării filosofice și libertatea de organizare. Libertatea de înființare a școlilor, garantată de Constituție încă din anul 1848, se referă la dreptul persoanelor fizice sau juridice de a înființa școli fără autorizarea prealabilă a acestora de către autorități. Libertatea abordării filosofice se traduce prin posibilitatea autorității competente (ce răspunde de administrația școlară) de a orienta instrucția în sensul reflectării concepției sale religioase, filosofice sau educaționale. Exercițarea acestui drept a condus la apariția unei mari varietăți de tipuri de unități de învățământ, împărțite, în principal, în două categorii: școli publice și școli particulare. Diversitatea tipurilor de școli se traduce și în existența unui număr mare de organisme cu răspundere în acest domeniu. Școlile publice sunt supuse controlului autorității locale, respectiv, consiliului local sau comitetului „burgmaster”-ilor și „altermeni”-lor. Autoritățile răspund de organizarea unui număr suficient de școli publice destinate asigurării unui învățământ de bună calitate pentru toți. Învățământul public este laic. Școlile particulare se înființează pe bază de inițiativă privată și sunt administrate de un consiliu managerial care îmbracă, adeseori, forma unei asociații sau fundații. Învățământul particular poate fi laic sau religios.

Libertatea educației este menționată în toate actele normative referitoare la învățământ și privește atât școlile particulare, cât și pe cele publice.

Deși legea olandeză a învățământului are un caracter extensiv, școlile publice și particulare se bucură de un grad înalt de autonomie. Ministerul învățământului și Științei nu impune anumite materiale didactice și nici nu asigură producerea acestora. Materialele didactice sunt elaborate și oferite de editori, fie cu statut comercial, fie necomercial. Deși guvernul stabilește obiectivele pentru fiecare formă de învățământ, școlile beneficiază de libertate deplină în alegerea metodelor și mijloacelor pentru atingerea respectivelor obiective.

Constituția prevede, în mod expres, că libertatea de înființare a școlilor presupune și libertatea de numire a cadrelor didactice și de alegere a metodelor de predare.

Organul de conducere al școlii beneficiază de libertatea recrutării cadrelor didactice, cu condiția prezentării de către acestea a unui certificat referitor la conduita socială și, respectiv, la aspectele pedagogice. Școlile particulare au dreptul de a angaja, fie în mod exclusiv, fie preferențial, cadrele didactice ce subscriu orientării religioase, filosofice sau educaționale a școlii respective. Cadrele didactice angajate în școlile publice au statut de funcționar public, în timp ce angajarea acestora în școli particulare se realizează pe bază de contract de muncă, conform dreptului civil. Statutul legal al cadrelor didactice este reglementat prin „Regulamentul privind statutul legal al cadrelor didactice” (RPBO). RPBO se aplică direct cadrelor didactice din școlile publice și reprezintă o condiție pentru subvenționarea școlilor particulare. Cu alte cuvinte, în cazul în care o școală particulară optează pentru finanțare publică, organul său de conducere trebuie să asigure introducerea prevederilor RPBO în convențiile referitoare la condițiile de muncă. Statul urmează să asigure plata salariilor, al căror nivel este identic cu cel practicat în școlile publice. Din perspectiva legislației pensiilor, toate cadrele didactice sunt asimilate statutului funcționarului public.

Inspecția este de competența Ministerului Învățământului, prin intermediul Inspectoratului pentru Învățământ. Sunt supuse inspecției atât școlile publice, cât și cele particulare.

VII. PROBLEMATICA ABANDONULUI ȘCOLAR

Problema părăsirii timpurii a școlii (ESL)¹⁴ este un fenomen prezent în toată Europa. Comisia Europeană, care a făcut din reducerea ESL o prioritate, îi definește pe cei care părăsesc timpuriu școala ca fiind „persoanele cu vârsta cuprinsă între 18 și 24 de ani care au doar studii medii inferioare sau mai puțin și nu mai urmează studii sau formare”¹⁵.

Ministerul neerlandez al Educației, Culturii și Științei oferă următoarea definiție: „persoana care părăsește timpuriu școala este un tânăr cu vârsta între 12 și 23 de ani care nu frecventează școala și care nu a obținut o calificare de bază (adică un liceu general superior, preuniversitar sau diplomă profesională secundară de nivel 2)”.

Țările de Jos au recunoscut, la fel ca multe alte țări europene, riscurile prezentate de ratele ridicate de părăsirea timpurie a școlii. Într-un context marcat de rata ridicată a șomajului în rândul tinerilor și de îmbătrânire a populației, cei care părăsesc învățământul secundar cu puține sau fără calificări se confruntă cu o viață profesională dificilă și crează probleme socio-economice pentru Țările de Jos în ansamblu.

Guvernul neerlandez consideră că *„reducerea ratei ESL nu este un proiect cu un început și un sfârșit. Pentru succes pe termen lung, prevenirea abandonului școlar al elevilor va trebui să devină unul dintre procesele primare în școli și în cadrul municipalităților. Ea cere o perspectivă pe termen lung, eforturi sistematice și resurse, o abordare integrată care se concentrează pe prevenire și intervenție timpurie și o organizare strânsă la nivel regional. Toate verigile diferite din lanț - educație, piața muncii și îngrijire - trebuie să formeze o bază bună pentru prevenirea abandonului școlar.*

În 2002, Ministerul Educației, Culturii și Științei a introdus la nivel național [Programul "Drive to Reduce Dropout Rates"](#), ceea ce a dus în timp la scăderea abandonului școlar.

O unitate specială din cadrul ministerului gestionează programul național de reducere a ESL. Șase „administratori de cont” regionali au responsabilități în acest sens. Ei negociază acorduri cu reprezentanții regionali, monitorizează progresul și, de asemenea, oferă asistență și sprijin actorilor regionali, locali și la nivel școlar. În plus, facilitează și schimbul de experiență cu alte regiuni sau școli și organizează întâlniri regulate cu oameni cheie din regiune.”

¹⁴ ESL - early school leaving

¹⁵ <https://www.centreforpublicimpact.org/case-study/drive-reduce-dropout-rates-programme-dutch-schools>

De asemenea, există o monitorizare cuprinzătoare a programului "*Drive to Reduce Dropout Rates*" operaționalizată de către cercetători de nivel academic. Monitorul pentru abandonul școlar timpuriu, realizat de Centrul de Cercetare pentru Educație și Piața Muncii de la Universitatea din Maastricht, colectează anual informații despre motivele pentru care tinerii abandonează școala. Rezultatele cercetărilor au arătat că principalele motive pentru ESL au fost legate de educație, urmate de starea de sănătate fizică sau mintală, motive personale și lipsa unor elemente de atracție pe piața muncii.

Datele colectate despre ESL sunt utilizate pentru:

- a se monitoriza progresul în direcția obiectivelor naționale stabilite pentru reducerea ESL;
- a se monitoriza progresul parteneriatelor regionale/școlilor de atingere a obiectivelor de reducere a ESL;
- a aloca resursele acolo unde sunt în necesare pentru a aborda problema ESL în cel mai eficient posibil;
- a pune presiune asupra regiunilor cu performanțe slabe, dar și asupra autorităților locale și școlilor pentru a-și îmbunătăți performanțele, permițând comparații regulate între regiuni, autorități locale și instituții de formare din alte părți ale țării și/sau - cu populații de elevi similare.

Faptul că, în Țările de Jos, fiecare elev are un număr de referință unic și păstrează acest număr pe parcursul carierei educaționale, indiferent de orice schimbare în școală, municipiu sau regiune, facilitează urmărirea progresului tuturor elevilor.

GRECIA

I. STRUCTURA SISTEMULUI DE EDUCAȚIE

I.1. Învățământul preșcolar/educația timpurie

Nipiagogeio (educația preșcolară) din Grecia a devenit obligatorie pentru toți copiii cu vârsta de 4 ani, încă din anul școlar 2018/19. Anul școlar 2020/21 a prevăzut integrarea etapei preșcolare obligatorii - de doi ani - și în puținele municipalități care nu au introdus-o până în acel moment. Creșele și grădinițele sunt coordonate de autoritățile municipale. Ei au grijă de copii cu vârste cuprinse între 2 luni și până la vârsta de la începutul învățământului obligatoriu.

I.2. Învățământul primar

Dimotiko scholeio (școala primară) cuprinde o perioadă de 6 ani (copiii cu vârsta cuprinsă între 6-12 ani). Începând cu anul școlar 2016/17, există un singur tip de școală cu un nou program zilnic revizuit¹⁶.

I.3. Învățământul secundar

Gymnasio cuprinde elevi cu vârste între 12 și 15 ani.

Absolvenții de *Gymnasio* obțin un certificat care le permite să se înscrie la educație de nivel secundar superior opțional, sub forma unui liceu integrat sau o școală profesională tehnică.

Școala superioară generală sau vocațională (*Geniko* sau *Epaggelmatiko Lykeio*) durează 3 ani. Elevii se înscriu la vârsta de 15 ani.

Există două tipuri diferite de unități în care se pot înscrie elevii:

- General (*Geniko*). Acesta durează trei ani și include atât subiecte de bază comune, cât și subiecte opționale de specializare
- Vocațional (*Epaggelmatiko*). Oferă două cicluri de studii: ciclul secundar și ciclul opțional post-secundar, așa-numita "clasă de ucenicie".

În paralel cu *Lykeio* de zi, există *Lykeio* de 4 ani – cursuri serale: general (*Esperina Genika*) și vocațional seral (*Esperina Epaggelmatika*). Vârsta minimă pentru înscriere este de 16 ani¹⁷.

I.4. Învățământul superior

Este oferit de instituțiile de învățământ superior, în număr de 25.

Majoritatea programelor de licență durează 4 ani (ani de studiu cu normă întreagă).

Cursurile postuniversitare durează de la unu la doi ani, în timp ce doctoratele durează cel puțin 3 ani.

Învățământul superior cuprinde:

Sectorul universitar (panepistimio):

- Universități
- Politehnica
- Școala de arte plastice.

¹⁶ https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/content/greece_en

¹⁷ https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/content/greece_en

Sectorul tehnologic:

- *Technologika ekpaideftika idrymata* (instituții de învățământ tehnologic)
- Școala de Învățământ Pedagogic și Tehnologic (ASPETE).

Instituțiile de învățământ tehnologic (TEI) au fuzionat cu institutele de învățământ superior (AEI).

II. ORGANIZARE ȘI GUVERNARE

Furnizarea de educație gratuită tuturor cetățenilor și la toate nivelurile sistemului de învățământ de stat reprezintă un principiu constituțional al statului elen. Sistemul educațional este centralizat.

Autoritatea administrativă competentă pentru sistemul de învățământ este Ministerul Educației și Cultelor. Acesta ia deciziile cheie legate de obiectivele pe termen lung. De asemenea, reglementează diverse probleme, cum ar fi conținutul programelor de învățământ, recrutarea personalului și finanțarea.

La nivel regional, direcțiile regionale de educație supraveghează punerea în aplicare a politicii educaționale naționale. La nivel local, direcțiile de învățământ primar și secundar supraveghează toate școlile din zona lor. La rândul lor, unitățile școlare trebuie să se asigure în permanență că pot funcționa fără probleme (previzibilitatea procesului educațional la nivel de școală)
Educația obligatorie durează 11 ani (între 4 și 15 ani).

III. CURRICUMUL ȘCOLAR

III.1. Învățământul preșcolar, primar și gimnazial

Programele de învățământ primar sunt elaborate de către Institutul de politici educaționale (IEP), care răspunde de acordarea de avize sau recomandări cu privire la probleme legate de programele de învățământ primar, manualele școlare și alte materiale didactice. Programele de învățământ sunt implementate în toate școlile din țară.

Cadrul tematic al curriculum-ului pentru școala pre-primară stabilește liniile directoare pentru proiectarea și dezvoltarea activităților în:

- limba maternă;
- matematică;
- studii de mediu;
- creație și expresie;
- TIC.

Aceste programe oferă linii directoare pentru implementarea activităților, potrivite din punct de vedere al dezvoltării și eficiente pentru toți copiii din școli. Prin urmare, nu există subiecte obligatorii și opționale, neexistând un program specific, ca în învățământul primar și secundar.

Programul disciplinelor obligatorii pentru toți elevii din clasele primare cuprinde¹⁸:

- educație religioasă;
- limba greacă;
- matematică;
- istorie;
- studiul mediului;
- geografie;
- științele naturii;
- educație civică;
- educația artelor (arte vizuale, muzică, dramă);
- educație fizică;
- limba engleză;
- a doua limbă străină;
- zona flexibilă;
- TIC.

Materii	clasa I (ore/ săptămână)	clasa a doua (ore/ săptămână)	clasa a treia (ore/ săptămână)	clasa a patra (ore/ săptămână)	clasa a cincea (ore/ săptămână)	clasa a șasea (ore/ săptămână)
educație religioasă	–	–	2	2	1	1
limba greacă	9	9	8	8	7	7
matematică	5	5	4	4	4	4
istorie	-	-	2	2	2	2
studiul mediului	4	4	2	2	-	-
geografie	-	-	-	-	2	2
științele naturii	-	-	-	-	3	3
educație civică	-	-	-	-	1	1
educația artelor:	(4)	(4)	(3)	(3)	(2)	(2)
- arte vizuale	2	2	1	1	1	1
- muzică	1	1	1	1	1	1

¹⁸ https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/national-description_en

- teatru	1	1	1	1	-	-
educație fizică	3	3	3	3	2	2
limba engleză	1	1	3	3	3	3
zona flexibilă de activități experimentale	3	3	2	2	-	-
a doua limbă străină - franceză sau germană	-	-	-	-	2	2
TIC	1	1	1	1	1	1
<i>Total</i>	30	30	30	30	30	30

Programele de învățământ secundar inferior (zi sau seară) sunt împărțite în 3 niveluri, fiecare reprezentând o notă.

Orarul școlii secundare de zi cuprinde:

Domeniul de predare și învățare	Materie		A (nr. ore)	B (nr. ore)	C (nr. ore)
Limba și literatura greacă	limba și literatura greacă modernă	predarea limbii	3	2	2
		literatura greacă modernă	2	2	2
	limba și literatura greacă antică	limba greacă antică	2	2	2
		texte grecești antice (traduse)	2	2	2
Matematică			4	4	4

Domeniul de predare și învățare	Materie	A (nr. ore)	B (nr. ore)	C (nr. ore)
Științe	Fizică	1	2	2
	Chimie	-	1	1
	Biologie	1	1	1
	Geografie	1	2	-
Studii umaniste și sociale	istorie	2	2	2
	educație socială și civică	-	-	2
	educație religioasă	2	2	2
Limbi străine	engleză	2	2	2
	A doua limbă străină (franceză/germană/italiană)	2	2	2
Tehnologie și tehnologie informațională	Tehnologie	1	1	1
	TIC	1	1	1
Cultură și activități	Muzică	1	1	1
	Artă	1	1	1
Educație fizică		2	2	2
Economie internă			-	-
TOTAL		32	32	32

Programele școlilor secundare generale și liceelor sunt elaborate de către Institutul pedagogic.

• Grad A

Gradul general de învățământ secundar superior de zi "A" este o clasă de învățământ exclusiv generală, cu un orar de 35 de ore pe săptămână. Conține 9 discipline de învățământ general comune pentru toți elevii, plus două ore pe săptămână constând dintr-un subiect opțional ales dintre 4 domenii.

Subiecte învățământ general	Nr. ore
Limba greacă	9
Matematică	5
Știință (inclusiv fizică, chimie, biologie)	6
istorie	2
economie, instituții civile, principii de drept și sociologie	3
educație religioasă	2
activități de proiect creativ	2
limbi străine (engleză, franceză sau germană)	2
educație fizică	2
Subiecte opționale	nr. ore
aplicații pentru tehnologia informației	2
geologie și managementul resurselor naturale	2
civilizația greacă și europeană	2
educația artelor (arte vizuale sau muzică sau teatrologie)	2
Total	35

• **Grad B**

Curriculumul aplicabil clasei B include discipline de învățământ general cu un nivel de predare de 30 de ore pe săptămână (în total) la care se adaugă două grupuri de cursuri de specializare, umaniste și științe, cu 5 ore de predare pe săptămână (în total) din care elevii trebuie să aleagă un modul.

Subiecte de învățământ general	nr. ore
limba greacă	6
matematică	5
științele naturii (fizică, chimie și biologie)	6
introducere în principiile informaticii	1
istorie	2
filozofie	2
lumea modernă: cetățenie și democrație	2
educație religioasă	2
activități de proiectare creativă	1
limbi străine (engleză, franceză sau germană)	2
educație fizică	1

Cursuri de specializare studii umane	nr. ore
limba și literatura greacă antică	3
principiile de bază ale științelor sociale (sociologie, economie și științe politice)	2
Studii științifice cursuri de specializare	nr. ore
Fizică	3
matematică	2
Timp total	35

• **Grad C**

Subiecte de învățământ general	nr.ore	
educație religioasă		1
limba și literatura greacă modernă		6
educație fizică		2
Subiecte opționale		
a doua limbă străină (engleză, franceză sau germană)		2
desen		2
desen tehnic		2
Subiecte de specializare		
uman	greacă antică	7
	istorie	7
	sociologie	7
științe	matematică	7
	fizică	7
	chimie	7
sănătate	fizică	7
	chimie	7
	biologie	7
economie și informatică	matematică	7
	economie	7
	informatică	7

III.2. Învățământul superior

În Grecia, învățământul superior este oferit în cadrul instituțiilor de învățământ superior (în număr total de 25) și include două secțiuni:

- sectorul universitar care include, la rândul său: universități, universități tehnice naționale și Școala Superioară de Arte Plastice.
- sectorul tehnologic care cuprinde institutele de învățământ tehnologic (TEI) și Școala de Învățământ Pedagogic și Tehnologic (ASPETE). De remarcat faptul că toate ITE-urile țării au fuzionat cu instituții universitare.

Studiile sunt împărțite în trei cicluri:

Primul ciclu de studii

Aceasta presupune participarea la un program de studii. Finalizarea cu succes are ca rezultat acordarea unei diplome.

Studiile durează cel puțin 4 ani - pentru majoritatea specializărilor din sectorul universitar

Studiile durează 5 ani la:

- Politehnica
- Alte științe aplicate (Agronomie, Silvicultură, Stomatologie, Medicină Veterinară, Farmacie)
- Anumite catedre de artă (Studii muzicale și Arte Plastice).

Studiile durează 6 ani la Facultatea de Medicină.

Lucrările academice sunt distribuite în module semestriale. Fiecare an universitar include activități educaționale care corespund unui număr 60 de credite.

Al doilea ciclu de studii

Aceasta implică participarea la un program postuniversitar. Durata studiilor este de cel puțin două semestre. Include module corespunzătoare unui minim de 60 de credite. Conduce la acordarea unei diplome de master (diploma metaptychiakon spoudon).

Unele programe postuniversitare duc direct la o diplomă de ciclu al doilea. Așa sunt cazurile programelor oferite de departamentele de a) Inginerie arhitecturală, b) Inginerie civilă c) Inginerie mecanică, d) Inginerie rurală și topografică, e) Inginerie chimică și f) Inginerie electrică și inginerie informatică sau cele al Universității Naționale Tehnice din Atena. Finalizarea cu succes conduce la obținerea unui master integrat în specializările menționate anterior, conform Legii 4485/2017.

Al treilea ciclu de studii

Aceasta implică participarea la un program de studii doctorale. Necesită pregătirea unei teze. Studenții au la dispoziție 3 ani calendaristici întregi pentru a finaliza programul. Aceasta conduce la acordarea unei diplome de doctorat.

Anul academic

Anul universitar începe la 1 septembrie a fiecărui an și se încheie la 31 august a anului următor. Include două semestre:

Semestrul de iarnă. De obicei, începe în a doua săptămână din septembrie și durează până la mijlocul lunii ianuarie a anului următor.

Semestrul de primăvară. De obicei, începe la sfârșitul perioadei de examen a semestrului de iarnă, pe la jumătatea lunii februarie și se termină la începutul lunii iunie.

Fiecare semestru include cel puțin 13 săptămâni de predare. Sfârșitul fiecărui semestru marchează începutul perioadei de examen. Studenții pot fi reevaluați în modulele ambelor semestre înainte de sfârșitul semestrului de iarnă. Pe tot parcursul anului, există în total 4 săptămâni de sărbători de Crăciun și Paște.

III.3. Învățământul superior pentru studenții cu dizabilități

În domeniul învățământului superior¹⁹, [Legea 4485/2017](https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/content/support-measures-learners-higher-education-27_en) prevede o serie de structuri, dispoziții și beneficii educaționale și de sprijin social care vizează toți elevii.

Se acordă o atenție specială persoanelor care aparțin unor grupuri vulnerabile din punct de vedere social, precum:

- studenți cu dizabilități și nevoi educaționale speciale;
- studenți dezavantajați economic;
- studenți străini care lucrează.

Carta organizațională a instituției și regulamentul de funcționare internă determină:

- termenii și procedura specifică de acordare a beneficiilor educaționale și sociale unor grupuri specifice de studenți,
- regulile de funcționare a serviciilor conexe.

Politica socială a instituțiilor de învățământ superior (AEI) este exprimată în diferite moduri, pentru asigurarea participării egale la învățământul superior a studenților cu nevoi speciale și a persoanelor care aparțin unor grupuri social vulnerabile.

În plus, există prevederi:

- pentru a testa oral studenții cu dislexie evidențiată înainte de admiterea lor în instituție;
- pentru a ajuta elevii cu dizabilități să desfășoare o pregătire practică pe picior de egalitate ca orice alt student.

Carta organizațională a instituției și regulamentul intern determină politica generală în ceea ce privește:

¹⁹ https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/content/support-measures-learners-higher-education-27_en

- sprijinul pentru elevii cu dizabilități
- abordarea problemelor particulare cu care se confruntă elevii.

IV. ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIVAT

Constituția Greciei²⁰, din 11 iunie 1975, permite înființarea unităților de învățământ particulare, alături de cele din sectorul public, cu respectarea condițiilor prevăzute în art.16 al.8. Același articol interzice înființarea de universități de către persoane fizice sau juridice de drept privat. Situația unităților de învățământ particulare este reglementată de [Legea 682/1977 privind unitățile de învățământ general particulare și instituțiile internat](#) și de [Legea 1566/1985](#) și Decretul Regal 685/1972 privind școlile profesionale particulare. Înființarea de școli particulare tehnice și profesionale este permisă de lege. Condițiile și procedura sunt stabilite prin Decretul Regal 685/1972 și prin Decretul Prezidențial 813/1977. Legea 1966/91 (articolele 13 și 14) reglementează aspectele legate de controlul activității profesionale și tehnice, precum și „a atelierelor pentru studii libere”.

Unitățile private de învățământ sunt de tip general sau tehnic/profesional. Aceste unități pot fi înființate de către persoane fizice/juridice grecești sau de către organizații corporatiste cu majoritate greacă. Alături de școlile particulare grecești, există, de asemenea, și școli particulare americane, engleze, germane, italiene și japoneze. Acestea funcționează în baza [Legii 4862 din 1931 privind „școlile străine”](#) și asigură învățământul pe trei nivele - preșcolar, primar și secundar „Gymnasia” și „Lykeia” pentru elevii străini rezidenți în Grecia). În baza acestei legislații au fost înființate 15 școli străine. Acestea asigură, de asemenea, învățământul la nivel secundar pentru elevii greci, pe baza planului de învățământ stabilit de Ministerul elen pentru Educație și Afaceri Religioase. Diplomele eliberate de aceste școli sunt echivalente cu cele eliberate de celelalte școli particulare.

Condițiile pentru înființarea unităților de învățământ particulare sunt stabilite în articolele 6 și 7 din Legea 682/77. Școlile particulare se subordonează Ministerului pentru Educație și Afaceri Religioase, fiind supuse controlului de către inspectoratele regionale competente. Școlile particulare generale se înființează prin ordin al Ministerului pentru Educație și Afaceri Religioase, pe baza recomandării Consiliului Regional pentru învățământul Primar și Secundar, cu competențe în regiunea în care școala își are sediul. Școlile tehnice și profesionale particulare se înființează pe baza recomandării Consiliului Regional pentru învățământul Profesional.

Unitățile de învățământ particulare nu beneficiază de subsidii, cu excepția celor, puține la număr, ce sunt echivalente unităților publice.

Unitățile particulare de învățământ general, ce aparțin organizațiilor non-profit, pot beneficia de sprijin financiar pe baza unui capitol de calcul introdus în bugetul Ministerului Educației. Nivelul acestui sprijin financiar se hotărăște de către ministru,

²⁰ <http://www.hellenicparliament.gr/UserFiles/f3c70a23-7696-49db-9148-f24dce6a27c8/001-156%20aggliko.pdf>

În conformitate cu Legea 682/1977. Elevii plătesc taxe școlare. Manualele școlare sunt gratuite, conform regimului aplicabil școlilor publice. Școlile particulare tehnice și profesionale nu pot beneficia de burse, fiind finanțate prin taxele școlare plătite de elevi, taxe stabilite de Ministerul Finanțelor. Elevii ce frecventează aceste unități pot beneficia de asistență financiară, în baza unei decizii ministeriale (Legea 576/77, articolul 54). Nivelul acestei asistențe se determină, în comun, de către Ministerul Educației și cel al Finanțelor.

Programele școlare pentru școlile particulare generale, tehnice și profesionale sunt cele prevăzute pentru școlile publice. Eventuale inițiative pe marginea conținutului acestora necesită aprobarea Ministerului Educației. Învățământul trebuie să se realizeze în conformitate cu prevederile Constituției, fără a fi promovate interesele vreunui partid politic. Aspectele ce țin de începutul și sfârșitul anului școlar, transferuri, absențe, admitere, teste, note, disciplină, promovare și examene, se supun aceluiași reglementări prevăzute pentru școlile de stat.

Personalul didactic este numit de către directorul Direcției sau al Oficiului pentru Învățământul Primar și Secundar, la propunerea proprietarului unității de învățământ, în conformitate cu prevederile articolului 30 din Legea 682/1977. Personalul didactic nu poate fi transferat la școlile de stat. Cadrele didactice, angajate la școli particulare pe bază de contract pe o perioadă determinată sau nedeterminată, ce sunt concediate ca urmare a închiderii școlii (articolul 30 al.8 și 9 din Legea 682/1977) sau a expirării contractului (articolul 33 al.4 din Legea 682/1977), au dreptul să solicite ocuparea unui post corespondent într-o școală de stat, pe baza unui contract de muncă pe perioadă nedeterminată (articolul 30, al.9 din Legea 682/1977 și articolul 62 din Legea 1566/1985). Cadrele didactice din sectorul de stat nu au dreptul, conform Legii 1566/1985, art.14 al.17, să predea în școlile particulare. Orele de curs pentru cadrele didactice cu normă completă la școlile particulare sunt supuse regimului prevăzut pentru școlile de stat.

Cadrele didactice din sectorul particular sunt remunerate cel puțin la același nivel ca cel prevăzut pentru cadrele ce lucrează în școlile de stat.

Școlile particulare și publice sunt supuse aceluiași regim de inspecție, efectuată de direcțiile sau oficiile locale pentru învățământul primar și secundar, în conformitate cu prevederile legale în vigoare. Inspecția are în vedere numărul de personal didactic, numărul de elevi pe clasă, transferurile de la școli de stat la școli particulare, componența comitetelor de examinare la examenele de promovare la nivel de „lykeia”, acordarea diplomelor de absolvire și, după caz, manualele școlare. În conformitate cu prevederile Legii nr.1966/1991, supravegherea respectării cadrului legal în vigoare, referitor la înființarea, organizarea și funcționarea școlilor particulare tehnice și profesionale și a atelierelor pentru studii libere, se realizează de către un comitet special, condus de ministrul educației²¹.

²¹ http://www.indire.it/lucabas/lkmw_file/eurydice/istruzione_privata_2000_EN.pdf